

Nova inspecteert alle mensen in de kamer. Hun gezichten zien er allesbehalve tevreden uit. Nova kan zelfs een persoon zien schudden met haar hoofd.

Anna vervolgt haar mededeling: 'Lauren.' Ze wendt haar blik naar een jongere vrouw aan de rechterkant van de tafel. Ze heeft haar bruine haren opgestoken met een haarspeld. Haar bril leunt voorzichtig op de voorkant van haar neus. 'Zorg jij voor een duidelijke taakverdeling? Zodat iedereen weet wat ik van hen verwacht?'

Lauren knikt. 'Oké, wil je dat ik...'

Anna spitst haar ogen tot spleetjes. Ze tikt met haar pen tegen de tafel. 'Gewoon een taakverdeling, Lauren. Er is niets simpeler dan dat.'

Lauren wendt haar blik naar beneden. 'Oké, komt in orde.'

Anna staat recht van haar stoel. Met beide handen strijkt ze haar rok terug glad. Dan maakt ze een handgebaar richting de deur. 'Bij deze mogen jullie de ruimte verlaten.'

Iedereen probeert geruisloos zijn spullen bij elkaar te pakken. Niemand zegt een woord. Pas als ze de gang in lopen, kan je het geroezemoes horen.

Nova blijft als enige nog in de vergaderruimte zitten. Ze staart voor zich uit. Ze voelt dat Anna haar anders behandelt dan de rest. *Maar waarom? Ik weet dat ze zichzelf herkent in mij. Dat ze denkt dat ik misschien ooit haar taak ga overnemen.* Nova schudt haar hoofd. *Ik zal haar taak als verantwoordelijke nooit overnemen. Haar slijmerige houding ten opzichte van mij gaat daar niets in veranderen... Hopelijk.*

‘Nova, alles oké?’ Anna legt haar hand op Nova’s schouder. Nova schrikt op en trekt haar schouder van onder Anna’s hand vandaan. ‘Ja... alles is oké.’

Anna schuift een stoel vanonder de tafel en gaat zitten langs Nova. ‘Het is allemaal niet makkelijk voor je. Dat besef ik heel goed.’

‘Ik denk niet dat je beseft hoe ik me voel.’ Nova’s toon is somber.

‘Dat denk jij. Voor mij was het ook niet makkelijk om deze organisatie over te nemen. Uiteindelijk...’

‘Ik ben niet echt in de stemming om het hierover te hebben.’ Nova’s ogen vinden een weg richting de grond.

Anna knikt. ‘Ik laat je met rust. Ik wil alleen dat je weet dat je goed werk hebt geleverd, Nova. Je idee is goed. Persoonlijke schema’s... Heel goed zelfs.’

Nova staat op van haar stoel zonder Anna ook maar een blik of woord te gunnen. Ze wil de zaal uitlopen, maar houdt halt in de deuropening. Haar hand rust op de omlijsting van de deur. Haar gezicht is gericht naar de gang. Nova kan haar hart voelen kloppen in haar keel. Ze sluit haar ogen en haalt een paar keer diep adem. *Waarom doet Anna zo aardig tegen mij? Wat verwacht ze van mij?*

Achter haar kan ze Anna’s voetstappen horen. Ze volgen hun weg richting Nova. Zodra ze Anna dichterbij voelt komen, schudt ze haar hoofd en vervolgt haar route naar haar kamer.

Eenmaal daar gooit Nova de deur dicht. Ze duwt zichzelf met haar rug tegen de deur en laat zich naar beneden

schuiven. Uiteindelijk ploft ze neer op de grond. Daar blijft ze zitten. Ze staart voor zich uit. *Waar ben ik mee bezig? Wat doe ik hier eigenlijk? Waarom help ik BOP-LUS? Waarom ben ik ingegaan op het aanbod van Anna? Ik deed het allemaal voor Elena... Ik kon toch niet anders, of wel?* Nova legt haar hoofd in haar handen. De schuldgevoelens en vragen veroveren non-stop haar gedachten. Ze voelen aan als een schaduw die Nova terroriseert.

Wat moet ik doen? Wat kan ik nog doen? Moet ik me neerleggen bij de situatie, of toch blijven vechten? Uiteindelijk wil BOPLUS mensen genezen. Dat is goed... toch?

Nova drukt haar vingers harder tegen haar hoofd. Ze perst haar ogen dicht en probeert de gedachten te onderdrukken. Tussen haar dichtgedrukte ogen kan ze tranen voelen opwellen. Ze rollen over Nova's wangen. Nova kan precies voelen wanneer een traan van haar wang richting de grond druipt. Ze veegt met haar handen over haar gezicht.

Kom op, Nova, je moet weer sterk worden. Ze staat op en loopt richting de badkamer. Daar kijkt ze naar zichzelf in de spiegel. *Wat een hoop ellende ben ik toch geworden.* Haar gezicht ziet er vochtig uit en haar wangen kleuren rood. Haar ogen zijn doordrenkt met water. Wanneer deze in de spiegel kijken, kan Nova de pijn nog extra voelen. Ze legt haar handpalmen op haar wangen. Ze voelen warm aan. Ze gunt een blik in de richting van de douche. Langzaam begint ze zich uit te kleden. Haar kleren vallen om de beurt op de grond. Wanneer Nova volledig naakt